

Fotografia nocturna en color.

© Isabel Casellas

La fotografia nocturna ens permet crear imatges de gran bellesa plàstica. La il·luminació nocturna pot resultar fascinant, perquè modifica els escenaris creant una atmosfera de misteri de la qual manca el dia.

L'equip.

Necessitarem una càmera rèflex actual que ens permeti triar l'opció "b" o "bulb", o en altres càmeres l'opció "T" o "time" que ens possibilitarà la realització d'exposicions prolongades.

Un para-sol, per evitar que la llum penetri tangencialment en l'objectiu.

Un trípode estable per a suport de la càmera i de l'objectiu que desitgem juntament amb un cable disparador.

Una cortineta per a l'ocular de la màquina, que impedirà que qualsevol raig de llum penetri per aquest.

La pel·lícula.

La pel·lícula ha de ser triada d'acord amb el tipus de fotografia que vulguem realitzar. Hem de tenir en compte que cada pel·lícula reacciona de diferent manera davant una exposició llarga i, per tant, és necessari conèixer perfectament el comportament de l'emulsió triada.

Les pel·lícules calibrades per realitzar exposicions llargues són les de llum de tungstè, però de vegades produeixen unes dominants molt blavoses. També podríem utilitzar, amb bons resultats, una pel·lícula de 100 ASA calibrada per a llum de dia.

L'exposició.

La tècnica ideal per realitzar aquest tipus de fotografia és l'exposició.

En triar la posició "B" (bulb) o "T" (time) de la nostra càmera, podem aconseguir que l'obturador romangui més temps obert en mantenir el disparador premut.

El crepuscle i l'alba.

Un dels principals inconvenients d'aquest tipus de fotografia és l'alt contrast de llum que es produeix a la ciutat i la manca d'il·luminació al camp.

Els breus minuts del crepuscle o de l'alba, quan només hi ha una mínima quantitat de llum, són els moments més adequats per evitar els efectes de la nit sobre els motius.

A la ciutat la llum tènue es barreja amb la llum artificial, suavitzant el contrast. Si, a més a més, realitzem la foto amb una exposició més curta, obtindrem més detalls dels elements que tenim en l'escena.

Al camp, contràriament, es produeix una situació d'alt contrast, per la diferència de llum entre el cel i la terra. A causa d'aquest problema se sol donar protagonisme al cel deixant la resta d'elements com a siluetes, encara que si volem mostrar els detalls, haurem de sobreexposar l'escena i perdre el protagonisme del cel.

Els temes.

La lluna. La feble llum de la lluna pot proporcionar-nos fantàstics paisatges nocturns.

Una font il·luminada. Utilitzant una velocitat d'obturació baixa, ens permet convertir en cascades de llum els sortidors d'aigua.

Focs artificials. Amb l'ajuda d'un trípode i un disparador que ens permetin prolongar l'exposició, podrem captar múltiples explosions.

Retrats amb poca llum. Aprofitant els punts de llum podem realitzar retrats molt interessants.

Els carrers de les grans ciutats. Carrers replets de cartells lluminosos, aparadors, fanals, ... ens permetran realitzar preses plenes de color i suggeriments.

Una carretera amb cotxes. Utilitzant el trípode i una exposició llarga, podrem captar les esteles lluminoses que descriuen els cotxes en el seu recorregut.

El rèflex d'un edifici sobre l'aigua. En moltes ocasions, i sobretot durant la nit, l'aigua actua de mirall creant escenes altament suggeridores.

Però també podem crear nosaltres mateixos el motiu, aplicant filtres d'estrelles sobre els punts de llum, amb *bengales enceses* i en moviment al voltant d'un subjecte, *múltiples centellejos de flaix* o *dobles exposicions*. Només hem de saber aprofitar la nostra imaginació.